

- » Τόσην Εὐμορφίαν ἔχεις, ποῦ και κ' εἰς τόνειρον Ποτέ
 » Ἄλλη δὲν τὴν ἠξιώθη, οὔτ' ἀπῆλαυσε Ποτέ.
 » Σώμα ἔχεις σολισμένου, ποῦ σχεδὸν ποτέ Ποτέ
 » Τόσας Χάριτας νὰ ἔχη ἄλλην δὲν εἶδον Ποτέ. κτ.

Κατὰ Συλλαβὴν δὲ, ὡς ὅταν ὅλου τοῦ Ποιήματος οἱ Στίχοι ἤθελε λήγῃσιν εἰς τὴν αὐτὴν Συλλαβὴν, καθὼς οἱ παρόντες, ἐκ τοῦ νβ' Ὑμνοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε· οὕτως·

- » Ὑμῶσε, Κόρη, τὴν Λειτουργ — γόν,
 » Τῆς Σωτηρίας ὡς Πλασουρ — γόν,
 » Θεὸν τεκοῦσαν, καὶ Θεουρ — γόν,
 » Τὸν καὶ τῆς Φύσεως Φυτουρ — γόν,
 » Τῆς τῶν Ἀνθρώπων, καὶ Καινουρ — γόν,
 » Σύμπαντος Κόσμου τὸν Νεουρ — γόν,
 » Καὶ τῶν ἀπάντων Δημιουρ — γόν,
 » Τῆς Εὐσεβείας τὸν Πρωτουρ — γόν,
 » Τῆς Ἐκκλησίας τὸν Αὐτουρ — γόν,
 » Τῶν Παναρίσων τὸν Ἀρχη — γόν,
 » Τῶν Παναρρήτων Ἱερουρ — γόν,
 » Τῶν Παραδόξων τὸν Χορη — γόν. κτ.

Καὶ κατὰ Συλλαβὰς, ὡς ὅταν ὅλου τοῦ Ποιήματος οἱ Στίχοι ἤθελεν ἀποτελεῶσιν Ὀμοιοφωνίαν ἐκ τῆς Προπαραληγουσῆς, ἢ ἐκ τῆς Παραληγουσῆς των ἀρχόμενοι, ὡς οἱ παρόντες, ἐκ τοῦ λβ'. Ὑμνοῦ τοῦ αὐτοῦ.

- » Δοξάζω σε τὴν ἔνδοξον, προσκυνητὴν Μα — ρίαν,
 » Τὸ Δόγμα πάντων τῶν Πιστῶν, καὶ τὴν Ψηφηφο — ρίαν.
 » Τὸ ἠδῆσον Διήγημα ἐπίσης τὴν Μα — ρίαν,
 » Ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν Ἰσηγο — ρίαν.
 » Κύριον τῶν Δυνάμεων, τὴν τέξασαν Μα — ρίαν,
 » Τῶν Ἀδυνάτων Δύναμι, πεσόντων Βακτη — ρίαν.
 » Τῶν Κόπων τὴν Ἀνάπαυσιν, τὴν ἀγαθὴν Μα — ρίαν,
 » Τῶν κοπιώντων ἐν Χριστῷ καλὴν Φιλοσῶ — ρίαν. κτ.

Εἰς τινὰ δὲ τῶν τοιούτων Ποιημάτων οἱ Στίχοι δὲν φυλάττουσι τὴν αὐτὴν Ὀμοιοκαταληξίαν εἰς ὅλον τὸ Ποίημα, ἀλλὰ διαιροῦνται κατὰ συχνὰ Συστήματα ἐκ τριῶν, ἢ τεσσάρων, ἢ καὶ πλείονων Ὀμοιοκαταλήκτων συνιστάμενα τοιουτοτρόπως, ἐκ τοῦ κζ'. Ὑμνοῦ τοῦ αὐτοῦ.

- » Ἄν ἐπιβλέψῃς τὰ Κρίματά μου
 Καὶ ἀποβλέψῃς εἰς Σφάλματά μου,
 Ἵτε Ἀνθρώπου, Θεὲ Κριτά μου,
 » Βέβαια κόπτεις καὶ τὴν Ζωὴν μου,
 Δίκαια Στέλλεις καὶ τὴν Ψυχὴν μου,
 Εἰς Τιμωρίαν παντοτεινὴν μου.

Κατὰ ταιαύτην λοιπὸν Στιχουργικὴν Παρατήρησιν Ποιήματα συντιθέμενα, καὶ εἰς πλάτος χωροῦντα, διαφέρουσι τῶν συνήθων, καὶ μείζονα τῶν Ποιητῶν ἐμφαίνουσι τὴν Δεξιότητα, καὶ Ἀγχινοίαν· καὶ πλείονος ἀξιοῦνται Θαυμασμοῦ, καθὼς καὶ τὰ διὰ τῆς Ὀμοιοφωνίας τῶν Λέξεων πολυστρόφως, καὶ πολυσημάντως παιζόμενα περὶ ὧν ἐξῆς καὶ λεκτέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν διὰ Πολυσημάντου τῶν Λέξεων Ὀμοιοφωνίας συντιθεμένων Ποιημάτων.

Ἐν ἀφίσανται τῶν Ποικίλων κἀκεῖνα τὰ Ποιήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ μὲν τὸ Στιχουργικὸν δὲν λαμβάνουσι κἀμμίαν Καινοτομίαν, εἰς δὲ τὴν χρῆσιν τῆς Λέξεως ἔχουσιν ἰδιαιτέραν τινὰ Ἀρετὴν· ἢ ὁποῖα εἰς συχνὰ μέρη τοῦ Ποιήματος, ἢ καὶ ἐκάστου τῶν Στίχων ποιεῖ εἰς τὴν Ἀκοὴν δόκησιν Ὀμοιοφωνίας τινὸς ὑπὲρ τὸ κατὰ τὰς Ὀμοιοκαταληξίας τῶν Στίχων σύννη-